

Jeg vil endnu en Gang (*Slengerik*: Takke Tinget for dets Opmærksomhed.) Ja, det kan jeg udmærket godt. Her er ganske vist ikke mange til Stede, men de faa, der ere, synes mig at have fulgt mine Udtalelser med stor Interesse, og det kan jeg godt forstaa. Jeg vil altsaa slutte med at bede det Udvalg, som eventuelt bliver nedsat om denne Sag, at tage de her af mig fremsatte Forslag under velvillig Overvejelse.

Pedersen-Nyskov: I Rækken af de private Jernbaner er under Nr. 18 foreslaaet en Jernbane fra Ryomgaard til Gerriid. Jeg har tidligere her i Tinget fremsat Forslag om en saadan Jernbane, og det eneste ny, som findes i det nu forelagte Forslag, er Tilføjelsen: „eventuelt Grenaa“. Jeg kan ikke andet end udtale min Glæde over denne Tilføjelse. Det har ikke været muligt tidligere at forene de forskellige Anskuelser, men jeg haaber, at dette Lovforslag i nogen Maade skulde bidrage dertil, og da jeg er overbevist om, at baade By og Land ere interesserede i at faa Banen ført til Grenaa, haaber jeg ogsaa, det skal lykkes, og glæder mig altsaa over, at der ved Lovforslaget, som det her foreligger, er aabnet Adgang til, at Banen kan føres til Grenaa. Hvis det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre) havde været her, vilde jeg, i Anledning af, at han forleden Dag antydede at ville stille Ændringsforslag, hvorefter der ved denne Jernbane skulde kunne anvendes elektrisk Drift, have sagt til ham, at det vilde være unødvendigt at stille et saadant Ændringsforslag, da det i Lovforslagets § 7 udtrykkelig hedder, at „Driften af Jernbanerne kan ske ved Dampf eller Elektricitet“. Det kunne vi altsaa vælge imellem for alle Jernbanernes Vedkommende med Undtagelse af de to, som særlig ere nævnte som elektriske Baner.

Jeg vil dernæst lige nævne det af den højtærede Minister fremsatte Forslag, som Kommissionen ikke har medtaget i sin Betænkning, nemlig den elektriske Jernbane fra Thorup Pakhus til Hornslet. Jeg tror, at denne Bane har sin fulde Berettigelse. Den Strækning, den kommer til at gaa igennem, er en af Østjyllands frugtbareste og smukkeste Egne, og jeg er overbevist om, at ikke alene Befolkningen, som bor der omkring, vil kunne give Banen en betydelig Trafik, men at ogsaa Turister ville benytte den i stor Udstrækning. Jeg tror, der ikke er mange Steder i Jylland, hvor der i Aarets Løb kommer saa mange frem-

mede som paa den lille Ø, hvor det gamle Kalø Slots Ruiner ligge, og der vilde Banen jo netop komme forbi.

Jeg vilde dernæst gøre nogle faa Bemærkninger angaaende det ny Princip, som indeholdes i dette Lovforslag: Værdistigningsskatten. Jeg kan gøre det saa meget kortere, som jeg i det hele kan slutte mig til de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Skive (Carl Hansen). Man kan jo beklage, at de private hidtil have inkasseret Værdistigningen, derved er der imidlertid intet at gøre. Men jeg forstaaer godt, hvad adskillige Medlemmer have antydet, at det vil være naturligt at tage hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse og vedtage en særlig Lov derom. Der kan være noget ubehageligt i, at en saadan Skat paalægges enkelte Egne, medens store Dele af Landet slippe fri. Der kunde være saa meget mere Grund til den samlede Overvejelse, som det er en bekendt Sag, at Værdistigningen ofte ikke kommer umiddelbart efter, at Banen er bygget, men undertiden endog mange Aar efter. Derfor vil en almindelig Værdistigningsskat kunne indbringe Staten betydelige Indtægter, ogsaa langs de Baner, som have været byggede i længere Tid. Jeg kan saaledes nævne et Eksempel nede fra min egen Egn, hvor en Station har ligget omtrent alene siden 1876, altsaa i 30 Aar. Nu er der ved at rejse sig en By omkring denne Station, og først i de allersidste Par Aar have de Grunde, som ligge omkring denne Station, faaet en særlig Værdi, selvfølgelig udelukkende fordi Stationen ligger der.

Jeg skal lige nævne enkelte Bestemmelser i Lovforslaget. Jeg tror saaledes, at Bestemmelsen i § 14 ikke er heldig. Denne Bestemmelse giver Fritagelse for Skat for en Værdistigning af 10 pCt. Dette vil sikkert i visse Tilfælde kunne bevirke, at en større Ejendom slipper for Værdistigningsskat, selv om Værdistigningen naar op til 10,000 Kr., medens en mindre Jordbruger maa svare Skat, selv om Værdistigningen kun er 1,000 Kr. Jeg tror derfor, at vi maa gaa til at tage Værdistigningen af det fulde Beløb eller i alt Fald ikke undtage en vis Del for Værdistigningsafgift, man kan jo saa gaa ned til en lavere Procent, hvis man vil det. Her bliver det i Virkeligheden, skønt det hedder i Lovforslaget Halvparten, 45 pCt., idet 10 pCt. fragaa. Hvis man indskrænker sig til de 45 pCt., vil man altsaa faa det samme, og saa vil man ikke komme til at gøre denne Uret, som ufejlbarlig vil ske, hvis ikke dette Forslag ændres.